

NUOTRAUKOS – GINTARĖS JABLONSKIENĖS, TEKSTAS – DANGUOLĖS KIŠKIENĖS.

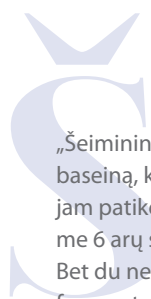
Sodą be galo mėgstantys šeimnininkai kraštovaizdžio dizainerę Gintarę Jablonskiene (www.kitasvaizdas.lt) pasikvietė rekonstruoti seno tvenkinuko – vietoj jo svajojo įsirengti angliško stiliaus dekoratyvų vandens telkinį. Kadangi erdvė maža, o norų daug, Gintarė suprojektavo du sujungtus tvenkinius: vienas tapo žuvyčių rojumi, kitame skleidžiasi vandens lelijos, o aplink visą sezoną žydi gėlės.

GERA IDĖJA!

POILSIO ZONĄ ATSKIRIA KAULENIŲ GYVATVORĖ: SĖDINT ANT SUOLIUKO VISADA SMAGIAU, KAI UŽNUGARYJE – NE ATVIRA ERDVĖ, BŪT AUKŠTESNIS KRAŠTOVAIZDŽIO ELEMENTAS, SUTEIKIANTIS PRIVATUMO. KOL KAS GYVATVORĖ DAR NEDIDELĖ, TAČIAU LAIKUI BĖGANT PAAUGS, SAUGOS NUO VĖJŲ. JI REIKALINGA IR TODĖL, KAD SUSKAIDO SODĄ Į ZONAS, O JŲ SKLYPE IŠTIES DAUG.

Kraštovaizdžio dizainerė įsitikinusi, kad vanduo – didžiausia sodo puošmena. O ir investicija didelė. Tvenkinukai įrengti ten, kur yra geriausiai matomi, – ir ateinant jie pirmiausia traukia žvilgsnį, ir pro langą smagu grožėtis, ir ilsintis balkone visai čia pat čiurlena vanduo ir žydi vandens lelijos.

„Šeimininkas angliškoje knygoje parodė didelį dekoratyvų baseiną, kurio forma primena kanalą, dekoruotą klinkeriu, – jam patiko klasikinis tvenkinio dizainas. Deja, standartiniame 6 arų sklype (šis yra Birštone) toks sprendimas netiko... Bet du nedidukai taisyklingos ir griežtos geometrinės formos tvenkiniai ir juos jungiantis mažas kanalėlis suteikė erdvei taip norimos perspektyvos ir puikiai atitiko pirmine idėją – ji išliko, tik prisitaikyta prie esamos situacijos.

Kita vertus, svarbus buvo ne tik estetiškas vaizdas – reikėjo pagalvoti apie žuvytes, kurios gyveno senajame tvenkinuke ir ten skurdo. Taigi suprojektavau du vandens rezervuarus. Dabar žuvytėms skirtas vandens telkinys gilus, jame veikia fontanėlis, sudėti filtrai, o ir vanduo nuolat teka uždaru ratu ir judėdamas išlieka švarus, papildytas deguonies. Mažesnis tvenkinukas įkomponuotas gėlyne, šį gražiai papildo ir vandens lelijos“, – pasakoja Gintarė.

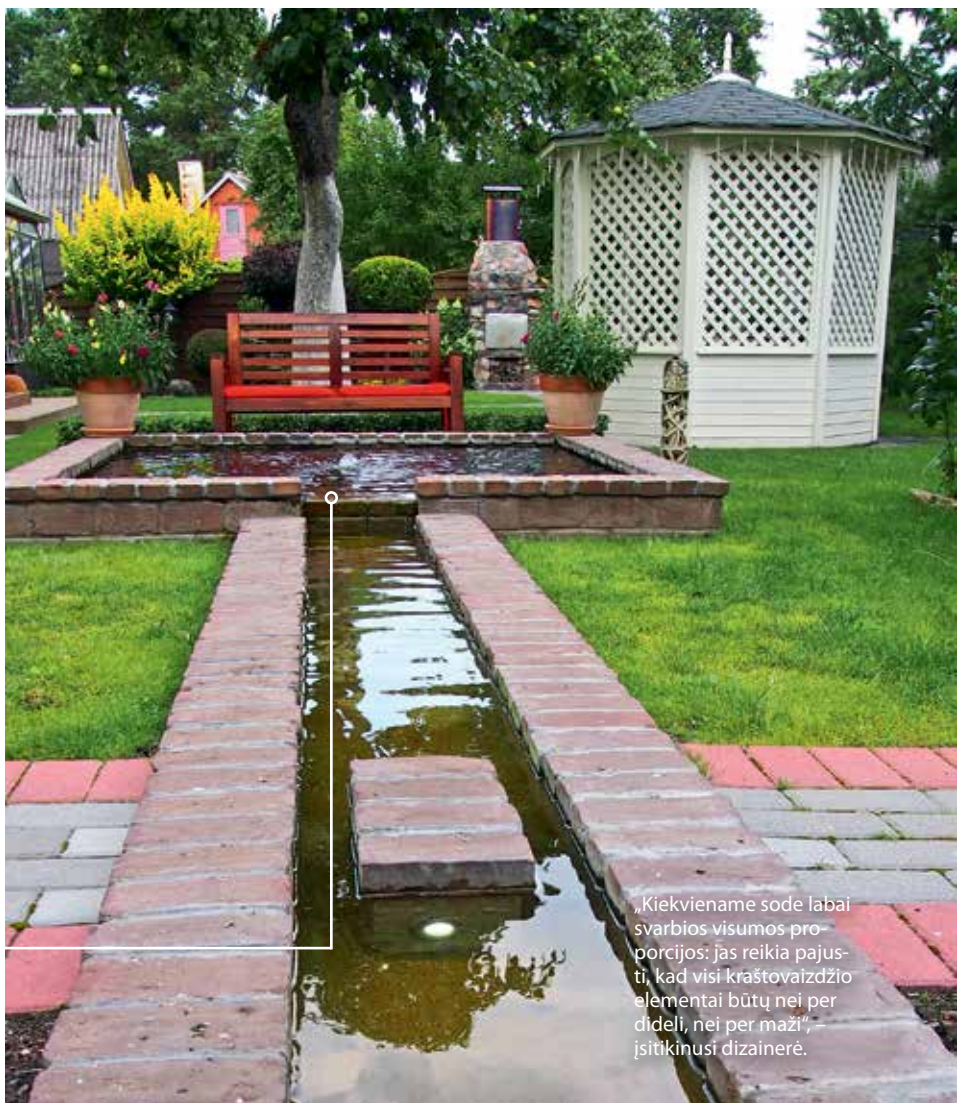
Tvenkinio vieta nedaug pakeista, jis ir anksčiau buvo beveik ten pat, tačiau tik tiek to bendrumo ir yra, nes pasikeitė forma, apdaila ir stilistinė kraštovaizdžio koncepcija. Tiesa, dizainerė juokauja, kad įrengiant naują vandens telkinį „prabilo“ jos suvalkietiški genai: anksčiau tvenkinio krantus įreminusių skalūno akmenų ji neišmetė, bet panaudojo gėlynų apvadams dekoruoti. Dabar jie gražiai kontrastuoja su klinkerio plytelėmis.

Prie netaisyklingos banguotos tvenkinuko linijos priderinti vingiuoti takai. Dabar tie vingiai neteko prasmės, tad dizainerė vietoj jų suprojektavo tiesius takus, derančius prie stačiakampės tvenkinių formos ir kanalo. „Mažoje erdvėje itin svarbu, kad visi takai būtų funkcionalūs, tarkim, anksčiau palei balkoną buvo tik vejoje pramintas takelis – dabar jis čia atsirado, nes tikrai reikalingas“, – pastebi Gintarė.

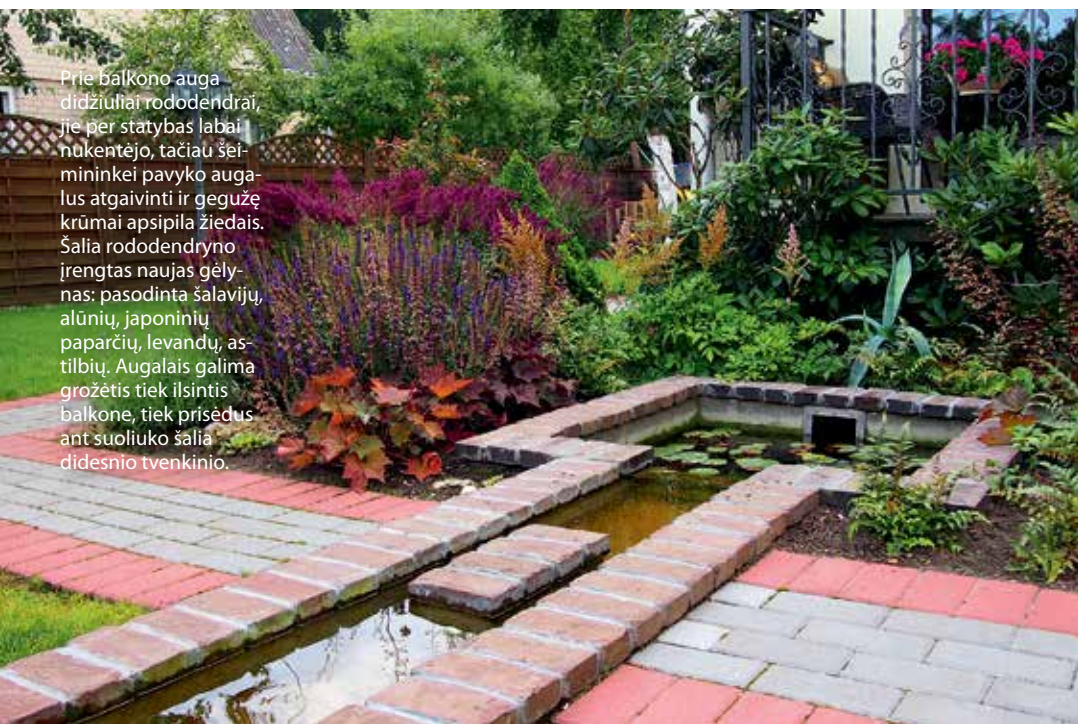
Išraiškingo silueto eglutę 'Conica' supa veronikūnai, alūnės, šalavijai, pentiniai.

„Kiekviename sode labai svarbios visumos proporcijos: jas reikia pajusti, kad visi kraštovaizdžio elementai būtų nei per dideli, nei per maži“, – įsitikinusi dizainerė.

ORIGINALUS SPRENDIMAS

TEKANČIO VANDENS GARSAS IR VAIZDAS VEIKIA LABAI SMAGIAI – KAD BŪTŲ GALIMYBĖ KUO DAŽNIAU JAIS PASIDŽIAUGTI, KRAŠTOVAIZDŽIO DIZAINERĖ TAKĄ SUPROJEKTAVO TAIP, JOG JIS KIRSTŲ TVENKINUKUS JUNGIANČĮ KANALĄ, PER VANDENĮ PATOGU PERLIPTI – PADARYTAS „LIEPTĖLIS“ KOJAI PASTATYTI. TAI NE TIK FUNKCIONALI, BET IR LABAI GRAŽI DETALĖ.

Prie balkono auga didžiuliai rododendrai, jie per statybas labai nukentėjo, tačiau šeimininkei pavyko augalus atgaivinti ir gegužę krūmai apsipila žiedais. Šalia rododendryno įrengtas naujas gėlynas: pasodinta šalavijų, alūnių, japoninių paparčių, levandų, astilbių. Augalais galima grožėtis tiek ilsintis balkone, tiek prisėdus ant suoliuko šalia didesnio tvenkinio.

Sode iš naujo buvo suprojektuoti ir pakeisti ne visi, o tik vingiuotos formos takai, tad jų dangą, klinkerio trinkelų koloritą reikėjo pritaikyti prie esamos situacijos: trinkelų spalvų gama yra tokia pati, kokia jau buvo panaudota įvažiavimo zonoje ir kitiems takams įrengti.

Kraštovaizdžio dizainerė pasakoja, kad jau po tvenkinukų rekonstrukcijos šeimininkai namą perdažė baltai, o tada ir aplinkui atsirado daugiau baltos spalvos: ja nudažyti suolelis, pergolė, pavėsinė – ši tapo daug puošnesnė, suteikė sodui elegantiško lengvumo. „Šeimininkai turi estetikos pojūtį ir labai taikliai pastebėjo, kad balta spalva gali susieti pavienius kraštovaizdžio elementus į stilistinę visumą, o ir baltas namas neatrodo toks išskirtinis ir vienišas“, – sako Gintarė.

KRAŠTOVAIZDŽIO DIZAINERĖS PATARIMAI

- Įrengiant tvenkinį visada būtina laikytis technologinių reikalavimų: nesvarbu, mažas ar didelis vandens telkinys, bet jame turi būti ir filtrų, ir judantis vanduo. Jei tik pripilsime vandens į tvenkinį, jis bus gražus trumpą laiką, ypač greit apaugs dumbliais mažas telkinys, nes jis negilus, vanduo greičiau sušyla. Taigi svarbiausias patarimas – pasirinkti tinkamą įrangą.
- Vandens telkinys yra gražiausias traukos centras sode, tad turėtų būti suprojektuotas ten, kur jį galima matyti kuo įvairesniais rakursais. Tik geriau būtų parinkti tokią vietą, kad dalį dienos kristų šešėlis – vanduo ne taip smarkiai įkais.

Šeiminkams nepatiko didelė baltakamienė pušis – ji atrodė labai suvargusi, kitų augalų apsupty skurstanti, tad norėjo su ja atsiseikinti. Vis dėlto kraštovaizdžio dizainerė įtikino juos medį palikti. Aplink jį buvo sukomponuotas naujas želdynas: pasodinta šilokų, levandų, pentinių ir eglutė 'Conica' – šie augalai išryškina ir įprasmina pušies, kaip išskirtinio akcento, dekoratyvumą. Kiti didesni augalai „patraukti“ toliau, pakeltas gruntas. Tai išgelbėjo išvaizdžią pušį, ji atsigavo ir tapo viso sodo puošmena.

„Sodas tapo mažyte ramybės oaze, jame pilna vandens čiurlenimo ir spalvų, kuriomis galima grožėtis tiesiog iš namo balkonėlio...“ – sako kraštovaizdžio dizainerė.

IŠRADINGI ŠEIMININKAI MAŽAME SKLYPE YRA ĮRENGĘ MAŽIAUSIAI ŠEŠIAS ILSĖTIS SKIRTAS ZONAS: ČIA YRA AIKŠTELIŲ SU PAVĖSINE, SU SUOLELIU, SU STALIUKU BEI ROŽYNU, SU KEPSNINE, SU HAMAKAS IR, ŽINOMA, PASISĖDĖJIMO VIETA PRIE TVENKINUKŲ. KIEKVIEENOJE ZONOJE SUKURTA VIS KITOKIA NUOTAIKA.

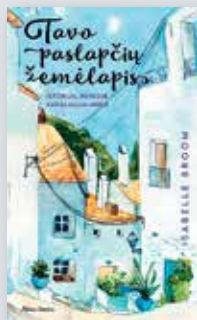
Sode augo daug spygliuočių – nuo tų laikų, kai prieš dvidešimt metų buvo madinga jų prisisodinti. Per tiek metų spygliuočiai labai išbujėjo, todėl daugelio jų teko atsisakyti. Kitas gėles Gintarė stengėsi kiek įmanoma išsaugoti, jų kompoziciją pajvairino naujais daugiamečiais žydinčiais augalais. Šeimininkai išties labai mėgsta gėles, tad sklype suformuota daug mišrių gėlynų, smagiai spalvingų visą šiltąjį sezoną. „Spalvų derinius padiktavo tie augalai, kurie sode jau buvo, prie jų ir taikiausi. Vyrauja rausvi, purpuriniai, violetiniai atspalviai, tai klasikinė spalvų gama, ją lėmė ir tai, kad aplinkui žydi panašių atspalvių rožės, – jas labai mėgsta ir augina šeimininkai. Nors jie nebijo spalvų, naujų nesirinkau, stengiausi išlaikyti tokį patį koloritą“, – apibendrina projekto autorė. ■

Leidykla „Alma littera“ pristato

Isabelle Broom

TAVO PASLAPČIŲ ŽEMĖLAPIS

Kerintys Graikijos vaizdai, jaudinanti paslaptis ir romantiška istorija apie praradimą, viltį, meilę ir savęs ieškojimą. Holė negalėtų vadinti savęs laiminga, ją stipriai paveikė mamos mirtis, o ir paskutiniiais metais mama nebuvo mylinti ir besišypsanti kaip vaikystėje. Uždaroji Holė įprato neprisileisti žmonių, sielos žaizdų neatveria netgi savo vaikinui Rupertui. Holės gyvenimas pasikeičia sužinojus, kad Graikijoje, Zakinto saloje, paveldėjo tetos namą. Keisčiausia, ji net nežinojo turinti tetą! Kodėl mama jai nepasakojo nei apie salą, nei apie seserį? Holė išsiruošia į salą aiškintis, ką mama nuo jos nuslėpė.

Kimberley Freeman
LAUKO GĖLIŲ KALVA

Tai istorija apie dvių moterų gyvenimo kelią, vingiuotą, duobėtą, kupiną skaudžių likimo pokštų. 1929 m. Betė Blaksland turėjo didelių svajonių, o svarbiausia iš jų buvo kurti aukščiausios klasės rūbus ir atidaryti mados namus. Tačiau ji nė numanyti negalėjo, kad prieš pat devynioliktąjį gimtadienį jos įsčiose užgims nauja gyvybė... 2009 m. Ema Blaksland-Hanter, garsi primabalerina, buvo susikūrusi kone tobulą gyvenimą. Ji turėjo viską, ko troško: darė karjerą Londone, turėjo mylimąjį... Ir staiga viską prarado. Dvi moterys, du nuspėjami likimai, du skirtingi laikotarpiai. Ir vis dėlto abi jas sieja vienas tikslas: rasti vidinės stiprybės ir susitvarkyti savo gyvenimą.

Raphaëlle Giordano
DIENA, KAI LIŪTAI IMS ĖSTI SALOTAS

Tai romanas, skirtas visiems, ieškantiems įkvepiančios, kasdienės problemas padedančios spręsti literatūros. Žmogus žmogui – liūtas. O liūtai subtilumu nepasižymi. Tvirtai įsitikinę, kad turi tokią teisę, jie primeta kitiems savo požiūrį, nė nenuokdami, kad elgiasi egocentiškai ir pirmenybę teikia jėgos santykiams. Tokių liūtų sutinkame kasdien: įniršęs vairuotojas, maloniu balsu mus menkinantis sutuoktinis, nuo valdžios apsvaigęs viršininkas, reikli motina, geriau už mus pačius žinanti, ko mums reikia... Tokį elgesį Romana vadina pautizmu. Aistringai darbu atsidavusi trisdešimtmetė moteris moko storžievius plėšrūnus žmogiškumo. Ji įkūrė įmonę, siūlančią išskirtinę programą – visapusišką elgsenos ir mąstymo atnaujinimą.

